

Másodszor, a Törvényszék az egyenlő bánásmódra vonatkozó szabályok helytelen alkalmazása folytán tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jogosult volt a bírságkiszabási iránymutatás 18. pontját az „erősáramú kábelek” ügyben hozott bizottsági határozat valamennyi címzettjével szemben alkalmazni, annak ellenére, hogy a felek alapvetően eltérő helyzetben voltak. Az európai gyártók egy világméretű piacelosztó kartellben, valamint egy európai kartellben is részt vettek, míg a japán és koreai gyártók (ideértve a fellebbezőt is) csak a világméretű piacelosztó kartellben vettek részt. Az egyenlő bánásmód elvének azon megsértése alapján, amely a bírságkiszabási iránymutatás 18. pontjának az összes címzettel szembeni általános alkalmazásából ered, aminek következtében az európai gyártók a saját eladási értékeik (ezáltal pedig a bírságaik) 44 %-os csökkentésének előnyében részesültek, továbbá a Bíróság C-580/12. sz., Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítéletére tekintettel a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság orvosolja a jogsértést azáltal, hogy a fellebbezővel szemben kiszabott bírságot 44 %-kal csökkenti.

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39610 – „erősáramú kábelek” ügy) 2014. április 2-án hozott bizottsági határozat (az értesítés a C(2014) 2139 final számú dokumentummal történt) (HL 2014. C 319., 10. o.).

⁽²⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL 2006. C 210., 2. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-451/14. sz., Fujikura kontra Bizottság ügyben 2018. július 12-én hozott ítélete ellen a Fujikura Ltd által 2018. szeptember 20-án benyújtott fellebbezés

(C-590/18. P. sz. ügy)

(2018/C 427/29)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Fujikura Ltd (képviselő: L. Gyselen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Viscas Corp.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét annyiban, amennyiben az helyt adott annak a jogalapnak, amelynek keretében a fellebbező azt állította, hogy a vele szemben kiszabott bírság tekintetében megsértették az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét;
- az alapokmány 61. cikke első bekezdésének második mondata alapján maga döntse el érdemben az ügyet, vagyis:
 - semmisítse meg a 2014. április 2-i bizottsági határozat ⁽¹⁾ 2. cikkének a Fujikura Ltd-vel szemben 8 152 000 euró bírságot kiszabó o) pontját, és
 - e bírságot 44 %-kal csökkentse 4 565 120 euróra;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta a Bizottság azon megközelítését, hogy a 2006. évi iránymutatás ⁽²⁾ 18. pontját akként alkalmazza, mintha az egész jogsértés a kartellnek csak a „világszintű részét” fedte volna le, és nem lett volna olyan „EGT-n belüli része”, amelyben csak az európai szállítók voltak érintettek.

Ennek következtében a Bizottság a kartell résztvevői tekintetében oly módon határozta meg az eladások névleges értékét, hogy jelentősen alulértékelt az e jogsértésben az európai szállítók által játszott szerepet, és felülértékelt az e jogsértésben az ázsiai szállítók, köztük a Fujikura által játszott szerepet.

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39610 – „erősáramú kábelek” ügy) 2014. április 2-án hozott bizottsági határozat (az értesítés a C(2014) 2139 final számú dokumentummal történt) (HL 2014. C 319., 10. o.).

⁽²⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL 2006. C 210., 2. o.).

**A Törvényszék (ötödik tanács) T-356/15. sz., Osztrák Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben
2018. július 12-én hozott ítélete ellen az Osztrák Köztársaság által 2018. szeptember 21-én
benyújtott fellebbezés**

(C-594/18. P. sz. ügy)

(2018/C 427/30)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Osztrák Köztársaság (képviselő: Dr. G. Hesse meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Luxemburgi Nagyhercegség, Cseh Köztársaság, Francia Köztársaság, Magyarország, Lengyel Köztársaság, Románia, Szlovák Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-356/15. sz., Osztrák Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben 2018. július 12-én hozott ítéletét;
- teljes egészében adjon helyt az Egyesült Királyság által a Hinkley Point C atomerőmű javára végrehajtani tervezett SA.34947 (2013/C) (korábbi 2013/N) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 8-i (EU) 2015/658 bizottsági határozat ⁽¹⁾ megsemmisítése iránt első fokon előterjesztett kérelmének;
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező összesen öt jogalapra hivatkozik.

Első fellebbezési jogalap: egy közös uniós cél fennállásának hiánya

A megtámadott ítélet jogellenesnek tűnik, mivel a Törvényszék jogi álláspontja ellenére egy új atomerőmű felépítése nem minősül uniós érdekű célkitűzésnek: következésképpen nem lett volna szabad elutasítani a negyedik kereseti jogalapot – a kilencedik jogalap ötödik részével összefüggésben –, amely arra hivatkozik, hogy az atomenergia fejlődésének előmozdítása nem felel meg az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett, a támogatás engedélyezéséhez szükséges közérdeknek.

Második fellebbezési jogalap: az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának téves alkalmazása

A támogatási intézkedéseket tévesen az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjával összhangban álló intézkedéseknek minősítették. A megtámadott ítéletben az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett releváns gazdasági területet tévesen határozták meg, és – tévesen – elmaradt a piaci hiányosságok vizsgálata. A piac meghatározására és a piaci hiányosságokra vonatkozó első kereseti jogalapot, illetve a kilencedik kereseti jogalap első és második részét nem lett volna szabad elutasítani.